

מדר, יצחק-חזקיה

בן הרבנית פיאודורה והרב יעקב, נולד ביום כ"ו באלול תשי"ט (29.9.1959) בעיר ספקס שבתוניסיה. אביו, הרב יעקב, נולד בתוניס, למד בישיבות ובבית-מדרש לרבנים בפריס והוכתר כרב בצרפת. אמו, ילידת גרמניה, והוריה נספו בשואה. כשהיה בן שנה אחת, עברו הוריו של יצחק-חזקיה לגור בצרפת ואביו נתמנה לרב בפריס פריס משם נקרא האב לכהן כרב בפריס עצמה וכחבר בית-הדין של פריס, ובמהלך כהונתו זו נתמנה כרב ראשי לצבאות צרפת. בתפקידו זה עשה הרב יעקב רבות, לרבות ארגון כל רבני צבאות צרפת להשתלמות בישיבה ובבית-המדרש שעל-יד הרבנות הצבאית הראשית; השתלמות שהידקה את הקשר בין רבני צרפת והרבנות בארץ.

יצחק קיבל חינוך יהודי-דתי הן בבית והן בבית-ספר היהודי שבו למד. הוא שלט מילדותו בשפה העברית והתחנך בתנועת "בני עקיבא", אליה הצטרף בגיל צעיר מאוד. במשך הזמן עסק יצחק בהדרכה בתנועה זו, ותרם רבות לנוער היהודי בצרפת.

את לימודיו התיכוניים המשיך יצחק במונטרה שבשוויץ, בישיבת "עץ חיים". מסלול לימודיו היה דתי וציוני, ורבים מיוצאי ישיבת "עץ חיים" עלו לארץ. בתום לימודיו, באוגוסט 1977, יצא לשנת הכשרה בארץ, בקיבוץ עין הנציב של "הפועל המזרחי", בעמק בית-שאן. הוא "אומץ" בקיבוץ על-ידי משפחה, ש"אימצה" לפניו את אחיו המבוגר ממנו כשהיה בשנת הכשרה בארץ. הוא התקשר לקיבוץ ולמשפחה "המאמצת", עבד ברפת ומאושר היה בעבודתו. יצחק השתתף בסמינרים, בטיולים, למד להכיר את הארץ ואת החיים בה.

בספטמבר 1978, אחרי תקופת ההכשרה, הוא התגייס לצה"ל ושירת ביחידת נח"ל. יצחק עבר בהצלחה את מסלול הטירונות, סיים קורס מ"כים ועלה לדרגת רב"ט.

18 חודשים הוא שירת בצה"ל. לאחר מכן, יצא יצחק בשליחות תנועתו לצרפת כמדריך להכשרת נוער לעלייה. הוא התחתן בצרפת ועלה לארץ, בספטמבר 1981, והתגורר במעון העולים "בית מילמן" ברמת-אביב בתל-אביב. בתקופה זו למד יצחק מתימטיקה ומחשבים באוניברסיטת תל-אביב. הוא היה תלמיד חרוץ, אהב לקרוא והקדיש הרבה זמן לקריאה על נושא השואה. מטבעו היה מתון בדעותיו, צנוע, סולד מכל סוג של קיצוניות. ובדרכו המתונה השפיע יצחק רבות על נוער עולה שהדריך.

כשפרצה מלחמת שלום הגליל נקרא יצחק לשירות מילואים. הוא לחם בגזרה המזרחית בלבנון והתקדם לבקעת הלבנון. ביום י"ט בסיוון תשמ"ב (10.6.1983), ליד הכפר ליביא, הופצה יחידתו על-ידי מטוסים ויצחק נפגע פצעי מוות. בן 22 שנים הוא היה במותו.

מפקד יחידתו כתב עליו להוריו: "יצחק נפל בהיותו לוחם ביחידה, שחשה היטב את ירי התותחים על אצבע הגליל. הוא שירת באמונה ובמסירות רבה, במסגרת היחידה שבה ראה את יעודו כחייל מילואים".

יצחק הובא למנוחות בהר הרצל בירושלים. הוא השאיר אחריו רעיה, הורים, שני אחים ואחות.